Bölüm 8: Ana Bellek

Bölüm 8: Ana Bellek

- Arka Plan Bilgisi
- Yer Değiştirme (Swapping)
- Bitişik Bellek Yerleşimi (Contiguous Memory Allocation)
- Sayfalama (Paging)
- Sayfa Tablosunun (Page Table) Yapısı
- Bölütleme (Segmentation)
- Örnek: Intel Pentium

Hedefler

- Hafıza donanımının farklı şekillerde nasıl organize edilebileceğini detaylı bir şekilde anlatmak
- Sayfalama (paging) ve bölütleme (segmentation) gibi pek çok hafıza yönetim mekanizmasının açıklanması
- Hem saf bölütleme hem de sayfalama ile bölütleme desteği sunan Intel Pentium'un incelenmesi

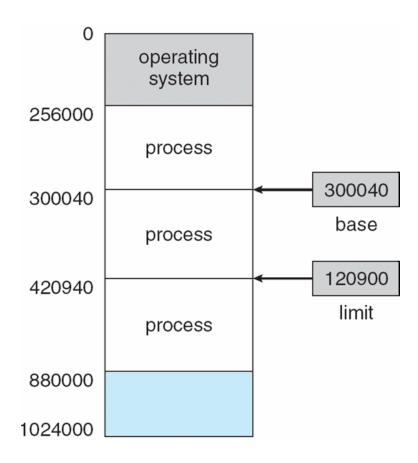
Arka Plan Bilgisi

- Çalıştırılmak istenen program öncelikle diskten belleğe alınmalı ve bir işleme dönüştürülmelidir
- CPU'nun direk olarak erişebileceği kayıt birimleri yalnızca ana bellek (main memory) ve yazmaçlardır (registers)
- CPU'nun yazmaçlara erişimi bir CPU birim zamanı (veya daha az) sürer
- Ana belleğe erişim pek çok CPU birim zamanı sürebilir
- Ön bellek (cache) ana bellek ile CPU yazmaçları arasında yer almaktadır
- Ana belleğin korunması sistemin doğru çalışması için şarttır

Taban ve Sınır Yazmaçları

• Taban (base) ve sınır (limit) yazmaçları mantıksal adres uzayını

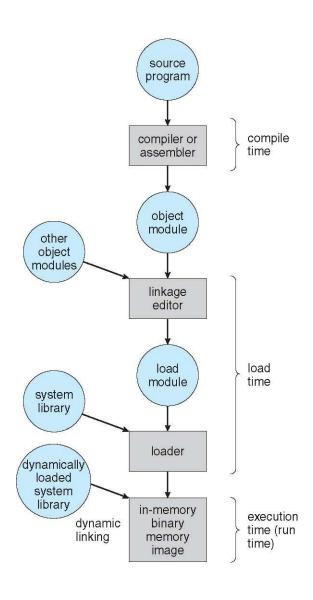
tanımlar

Komutların ve Verilerin Hafızaya Bağlanması

- Programlardaki komutların ve verilerin adreslerinin hafızadaki adreslere bağlanması üç farklı aşamada gerçekleşebilir
 - **Derleme zamanı (compile time)**: Eğer ana bellekteki pozisyon önceden biliniyorsa, **mutlak kod (absolute code)** oluşturulabilir. Başlangıç adresi değişirse kodun yeniden derlenmesi gerekir
 - Yükleme zamanı (load time): Eğer derleme zamanında ana bellek pozisyonu bilinmiyorsa, yeniden yerleştirilebilir kod (relocatable code) oluşturulmalıdır
 - Çalışma zamanı (execution time): Eğer işlem çalışırken bir hafıza bölümünden diğerine taşınabiliyorsa, bağlama çalışma zamanına kadar ertelenir
 - Adres haritaları (address maps) için donanım desteği gerekir (örn., taban ve sınır yazmaçları)

Kullanıcı Programının Çok Adımlı İşletimi

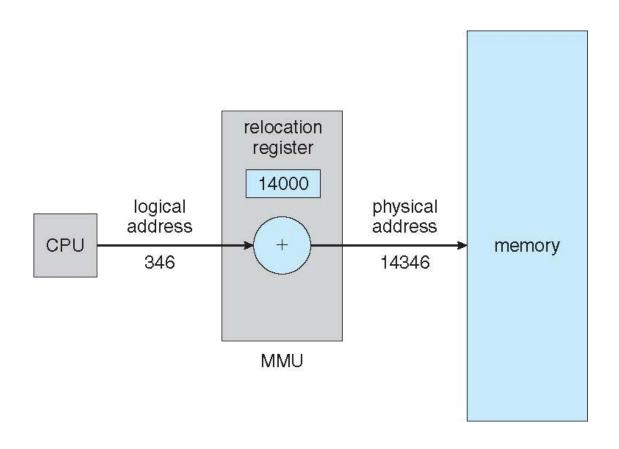
Mantıksal veya Fiziksel Adres Uzayı

- Mantıksal bir adres uzayının ayrı bir fiziksel adres uzayına bağlanması düzgün bir hafıza yönetimi için önşarttır
 - Mantıksal adres (logical address) –CPU tarafından oluşturulur. Sanal adres (virtual address) olarak da adlandırılır
 - Fiziksel adres (physical address) hafıza birimi tarafından bilinen adrestir
- Derleme-zamanı ve Yükleme-zamanı adres bağlama yaklaşımlarında mantıksal ve fiziksel adresler aynıdır
- Çalışma zamanı adres bağlama yaklaşımında mantıksal ve fiziksel adresler farklılık gösterir

Hafıza Yönetim Birimi (мми)

- Sanal adresleri fiziksel adreslere çeviren donanım
- MMU birimine kullanıcı programı tarafından gönderilen her adrese yeniden yerleştirme yazmacındaki (relocation register) değer eklenir
- Elde edilen adres hafızaya gönderilir
- Kullanıcı programları mantıksal adresleri kullanırlar; gerçek fiziksel adresleri asla görmezler

Yeniden Yerleştirme Yazmacını Kullanarak Dinamik Yeniden Yerleştirme

Dinamik Yükleme (Dynamic Loading)

- Metot çağırılmadığı sürece yüklenmez
- Daha iyi hafıza uzayı yönetimi; kullanılmayan metot asla yüklenmez
- Nadiren gerçekleşen durumlara karşılık gelen büyük miktarda kod olduğunda faydalı
- İşletim sisteminden özel destek gerektirmiyor program tasarımına dikkat edilmesi yeterli

Dinamik Bağlama (Dynamic Linking)

- Bağlama çalışma zamanına kadar ertelenir
- Dinamik bağlama özellikle kütüphaneler için faydalıdır
- Stub: hafızadaki kütüphane metodunun yerini bulmakta kullanılan küçük kod parçası
- Stub kendini kütüphane metodunun adresi ile değiştirir ve metodu çalıştırır
- İşletim sistemi, kütüphane metodunun, işlemin bellek adresi içinde olduğunu kontrol etmelidir
- Bu mekanizma aynı zamanda paylaşımlı kütüphane (shared libraries) olarak bilinmektedir

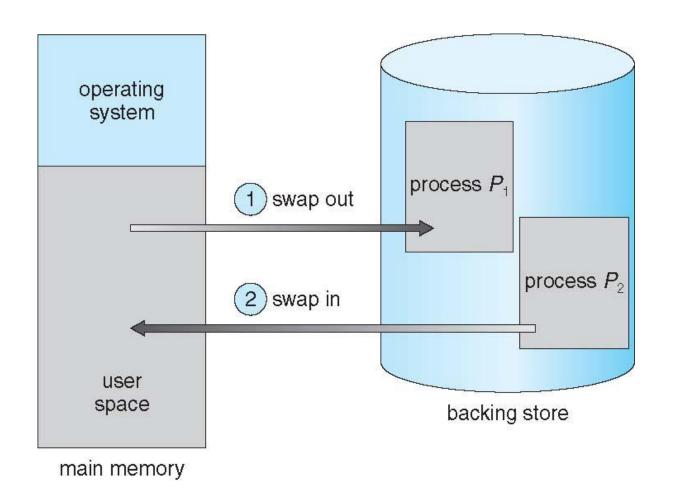
Yer Değiştirme (Swapping) (1/2)

- Bir işlem geçici olarak hafızadan çıkarılıp ikincil bir kayıt birimine alınabilir
- İşlem daha sonra çalışmaya devam etmek üzere yeniden ana belleğe alınabilir
- Roll out, roll in öncelik tabanlı zamanlama algoritmaları tarafından kullanılan yer değiştirme varyasyonu
 - Düşük öncelikli işlemler, daha yüksek öncelikli işlemlerin yüklenip çalıştırılabilmesi için geçici olarak hafıza dışına alınır

Yer Değiştirme (Swapping) (2/2)

- Yer değiştirme zamanının önemli bir kısmı verinin transferinde kullanılır. Toplam transfer zamanı yer değiştirilen hafıza boyutu ile orantılıdır
- Yer değiştirmenin farklı varyasyonları pek çok işletim sisteminde bulunur (örn: UNIX, Linux ve Windows)
- Sistem çalışmaya hazır olan ancak kodu hafızada olmayan işlemleri hazır kuyruğunda (ready queue) tutar ve bu kuyruğu günceller

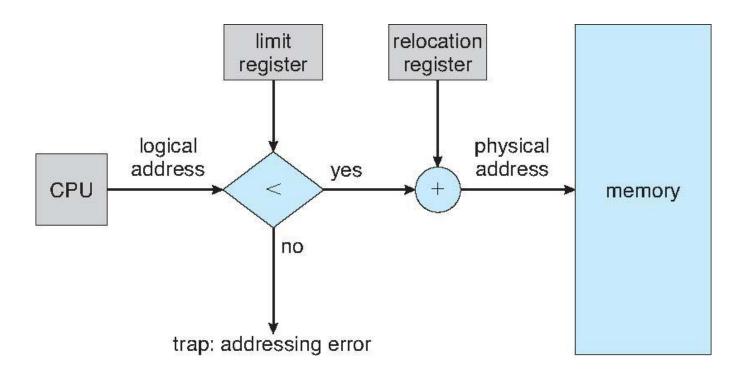
Yer Değiştirme

Bitişik (Contiguous) Bellek Yerleşimi

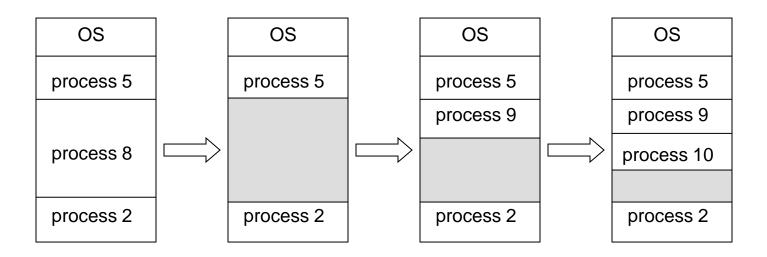
- Contiguous Memory Allocation
- Ana bellek genellikle iki bölüme ayrılır:
 - İşletim sistemi, genellikle kesinti vektörü ile birlikte hafızanın alt kısmında yer alır
 - Kullanıcı işlemleri, hafızanın üst kısmında yer alır
- Yeniden yerleştirme yazmaçları kullanıcı işlemlerini birbirinden korumak, işletim sistemi kodu ve verilerinin değiştirilmesini önlemek için kullanılır
 - Base register, en küçük fiziksel adresin değerini tutar
 - Limit Register, mantıksal adreslerin sınır değerini tutar tüm mantıksal adresler limit registerinda tutulan değerden daha küçüktür
 - MMU mantıksal adresleri dinamik olarak çevirir.

Yeniden Yerleştirme ve Sınır Yazmaçları için Donanım Desteği

Bitişik Bellek Yerleşimi (Devam)

- Çoklu-bölüm ayırımı
 - Boşluk (Hole) kullanılabilir bellek bloğu; hafıza üzerinde çeşitli boyutlarda boşluklar dağınık bir şekilde bulunur
 - Bir işlem geldiğinde, bu işlemi tutabilecek kadar büyük bir hafıza boşluğuna yerleştirilir
 - İşletim sistemi şu bilgileri tutup günceller:
 a) işlemlere ayrılmış bölümler
 b) boş bölümler (boşluklar)

Dinamik Kayıt Birimi Ayırım Problemi

Bir boş bölümler listesi elimizdeyken, *n* boyutunda bir işlemi nasıl bir boşluğa atayabiliriz?

- ilk-uyum (first-fit): yeterince büyük olan ilk boşluğa ata
- En-iyi-uyum (best-fit): yeterince büyük olan en küçük boşluğa ata
 - boyuta göre sıralı değilse, tüm liste aranmalıdır
 - geriye en küçük boşluğu bırakır
- En-kötü-uyum (worst-fit): mevcut en büyük boşluğa ata
 - gene, tüm liste aranmalıdır
 - geriye en büyük boşluğu bırakır

İlk-uyum ve en-iyi-uyum, hız ve kayıt biriminin verimli kullanımı açısılarından en-kötü-uyum'a göre daha iyi sonuç verir

Parçalanma (Fragmentation) (1/2)

- Dışsal Parçalanma (External Fragmentation) isteği karşılamak için hafıza alanı mevcut fakat bitişik değil
- İçsel Parçalanma (Internal Fragmentation) işleme ayrılan hafıza gerekenden biraz fazla
 - boyut farkı işleme ayrılan hafıza alanında oluşuyor ve bu alan kullanılamıyor

Parçalanma (Fragmentation) (2/2)

- Dışal parçalanmayı sıkıştırma (compaction) ile azalt
 - Hafıza bloklarını, tüm boş blokları biraraya getirecek şekilde yeniden düzenle
 - Sıkıştırma sadece, yeniden yerleştirme dinamik ise, çalışma zamanında gerçekleştirilir
 - I/O problemi
 - İşlemler I/O gerçekleştirirken hafızadaki yerlerini sabitle
 - I/O işlemlerini sadece işletim sistemine ait tampon bellekler üzerinde gerçekleştir

Sayfalama (Paging) (1/2)

- Sayfalama, bir işleme ayrılan fiziksel adres uzayının bitişik olmamasına (noncontiguous) izin veren bir hafıza yönetim şeklidir
- Fiziksel hafıza sabit büyüklükte bloklara, çerçevelere (frames), bölünür (belirlenen boyut 2'nin katları halindedir, 512 bayt ile 8,192 bayt arası)
- Mantıksal hafıza alanı da aynı boyutta bloklara, sayfalara (pages), bölünür
- Tüm boş çerçeveler takip edilir: çerçeve tablosu (frame table)
- n sayfalık bir programı çalıştırmak için, n tane boş çerçevenin bulunması ve bu çerçevelere programın yüklenmesi gerekir
- Mantıksal adreslerin fiziksel adreslere dönüştürülmesi için bir sayfa tablosuna (page table) ihtiyaç duyulur

Sayfalama (Paging) (2/2)

- Dışsal parçalanma yok fakat içsel parçalanma var
- İçsel parçalanmayı azaltmak için, sayfa boyutu küçültülmelidir
- Sayfa tablosuna her erişim sistem kaynaklarını kullanmayı gerektirdiğinden, sayfa tablosuna erişim sayısını azaltmak için sayfa boyutu olabildiğince büyük olmalıdır
- Ayrıca, disk I/O işlemleri genellikle daha büyük miktarlarda veri transfer edildiğinde daha verimli çalışır
- Ödünleşme (tradeoff)
- İşlem boyutları arttıkça, sayfa boyutları da zamanla artmıştır
- Günümüzde tipik olaraksayfa boyutları 4KB ile 8KB arasındadır
- Bazı sistemler çok daha büyük sayfa boyutlarını desteklerler
- Solaris: 8KB ve 4MB

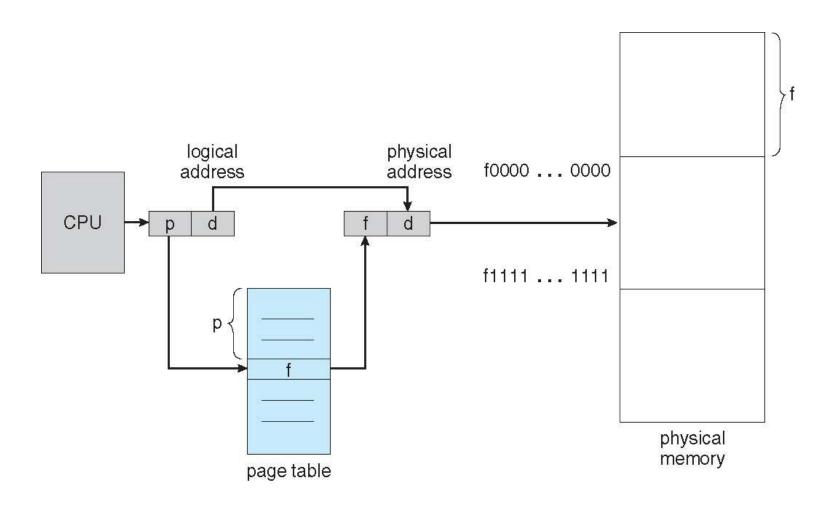
Adres Dönüşüm Mekanizması

- CPU tarafından üretilen adresle ikiye bölünür:
 - Sayfa numarası (page number) (p) fiziksel hafızadaki her bir sayfanın temel adresini içeren sayfa tablosunun indeksi olarak kullanılır
 - Sayfa ofseti (page offset) (d) temel adres ile birleştirilerek hafıza birimine gönderilecek fiziksel hafıza adresi elde edilir

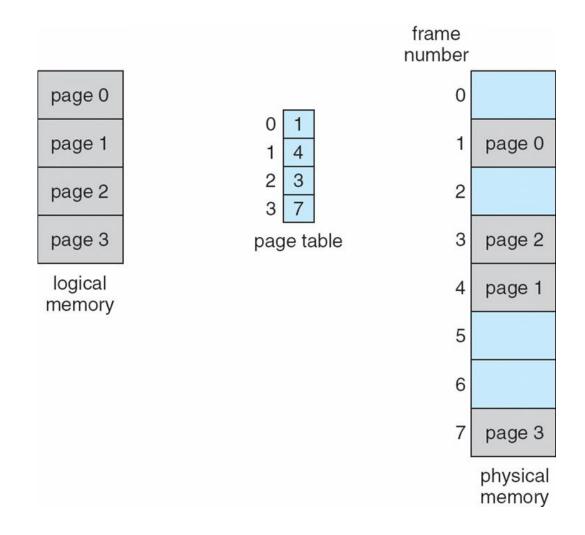
page number	page offset
p	d

 2^m mantıksal adres uzayı ve 2ⁿ sayfa boyutu ile m - n

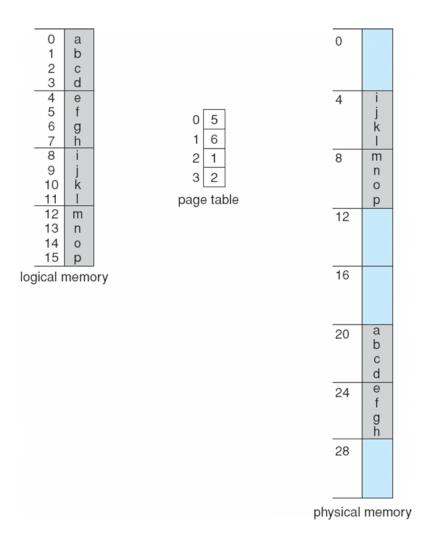
Sayfalama Donanımı

Mantıksal ve Fiziksel Hafızanın Sayfalama Modeli

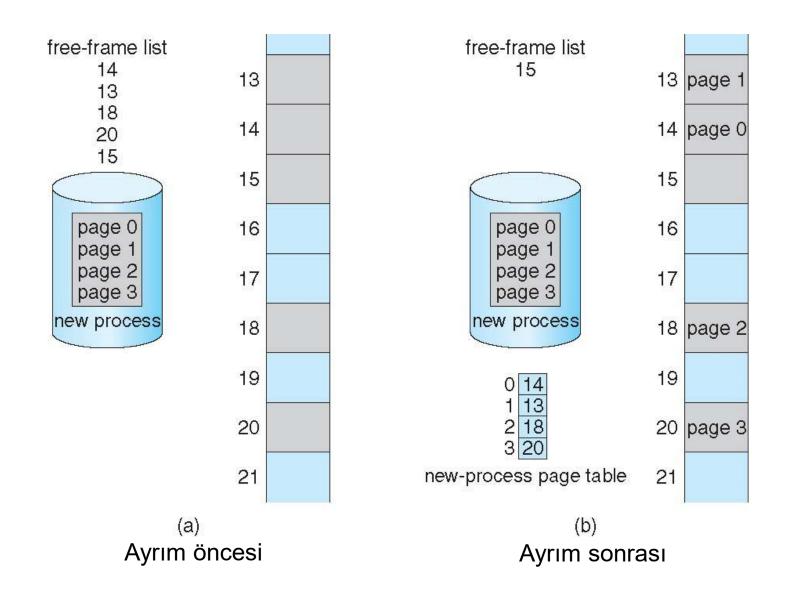

Sayfalama Örneği

32 bayt hafıza ve 4 baytlık sayfalar (n=2, m=4): 8 sayfa

Boş Çerçeveler (Free Frames)

Sayfa Tablosunun Gerçekleştirimi

- Sayfa tabloları hafızada tutulur
- Pek çok işletim sistemi her bir işlem için ayrı bir sayfa tablosu tutar ve tablonun adres detayları kayıtçı değerleri (register value) olarak işleme ait PCB'nin içerisinde saklanır
- Sayfa tablosu temel sayacı Page-table base register (PTBR)
 - Sayfa tablosunun başlangıç adresini tutar
- Page-table length register (PRLR)
 - Sayfa tablosunun boyutunu tutar
- Bu yöntemde her tür veri veya komut erişimi hafızaya iki defa erişmeyi gerektirir. Bir erişim sayfa tablosu için, diğer erişim veri veya komuta erişim için

Sayfa Tablosunun Gerçekleştirimi

- Hafızaya iki kere erişim problemi, hızlı erişimi sağlayan özel önbellekler sayesinde çözülebilir:
 - çağrışımlı bellek (associative memory)
 - veya translation look-aside buffers (TLBs)
- TLB'deki her bir satır iki bileşenden oluşur: anahtar ve değer
- TLB üzerinde belirli bir sorgu yapıldığında, sorgulanan anahtar aynı anda tüm satırlardaki anahtarlar üzerinde aranır
- Sorgulanan anahtar TLB'lerde sayfa numarasıdır ve değer olarak çerçeve numarası döndürülür
- Arama hızlı ve donanım pahalı. Tipik olarak TLB'deki giriş sayısı 64 ve 1024 arasında

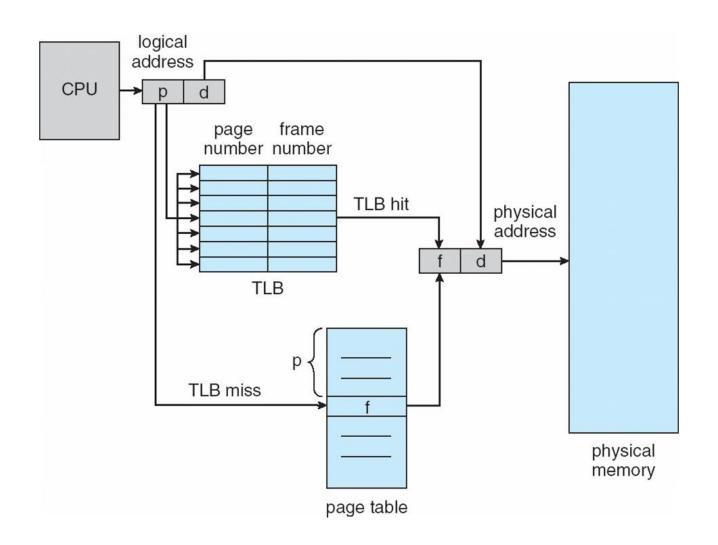
Çağrışımlı Bellek

Çağırışımlı bellek:

Page #	Frame #

- Adres dönüşümü (p, d)
 - Eğer sayfa numarası (page #) çağrışımlı bellekte bulunduysa, çerçeve numarasını (frame #) al
 - Bulunmazsa, çerçeve numarasını hafızada tutulan sayfa tablosundan elde et
- Bazı TLB'ler her bir girişte adres uzayı belirleyicilerini de tutar Böylece farklı işlemlere ait adres uzayları birbirlerinden korunmuş olur: address-space identifiers (ASIDs)

TLB ile Sayfalama Donanımı

Geçerli Erişim Zamanı

- Effective Access Time
- Çağrışımlı arama (associative lokup) = ε mikrosaniye
- Hafıza erişim süresi:1 mikrosaniye
- Yakalama Oranı (hit ratio) bir sayfanın çağrışımlı bellekte bulunma olasılığı. Belirli sayıda erişim için, sayfanın çağrışımlı bellekte toplam bulunma sayısı bölü toplam erişim sayısı
- Yakalama oranı = α
- Effective Access Time (EAT)

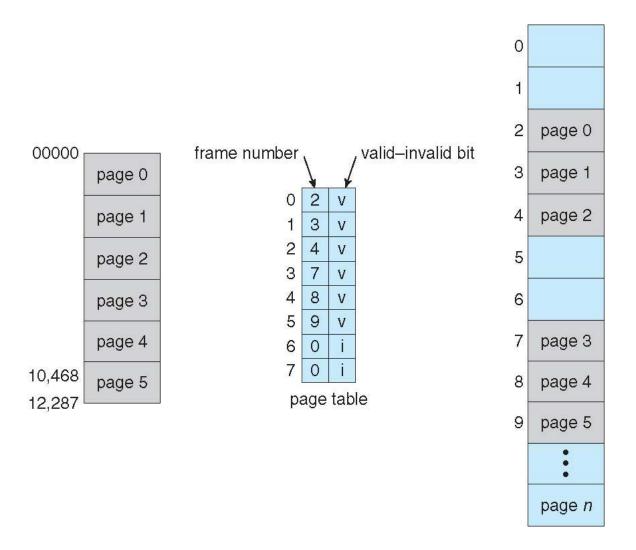
EAT =
$$(1 + \varepsilon) \alpha + (2 + \varepsilon)(1 - \alpha)$$

= $2 + \varepsilon - \alpha$

Hafiza Koruma

- Hafıza koruması, her bir tablo girişi ile bir koruma bitinin ilişkilendirilmesi ile mümkündür
- Geçerli-Geçersiz biti (Valid-invalid bit):
 - "geçerli" (valid), ilişkili sayfanın işlemin mantıksal adres uzayında olduğunu ve erişim hakkının geçerli olduğunu gösterir
 - "geçersiz" (invalid), ilişkili sayfanın işlemin mantıksal adres uzayında olmadığını gösterir

Sayfa Tablosundaki Geçerli (v) veya Geçersiz (i) Bitler

Paylaşımlı Sayfalar

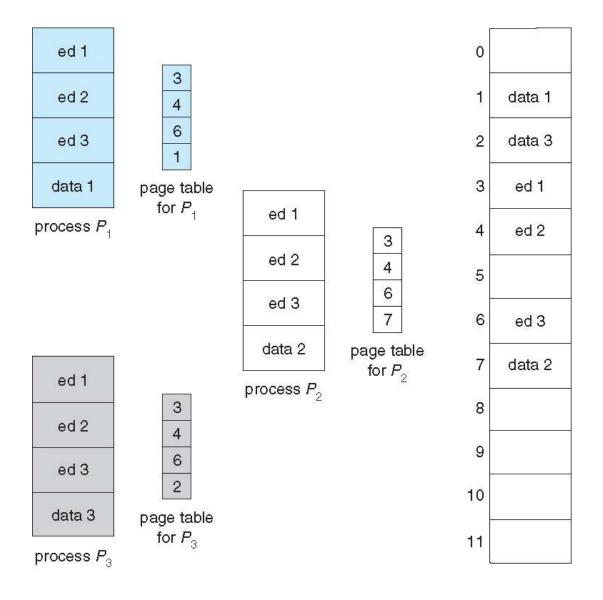
Kod paylaşımı

- Sadece okunabilir olan kodun bir kopyası işlemler arasında paylaştırılır (örn: metin editörleri, derleyiciler, pencere sistemleri)
- Paylaşılan kod, tüm işlemlerin mantıksal adres uzaylarında aynı konumda bulunmalıdır

Özel kod ve veri

- Her bir işlem kod ve verilerin ayrı bir kopyasını tutarlar
- Özel kod ve veriye ait sayfalar mantıksal adres uzayının herhangi bir yerinde bulunabilir

Paylaşımlı Sayfa Örneği

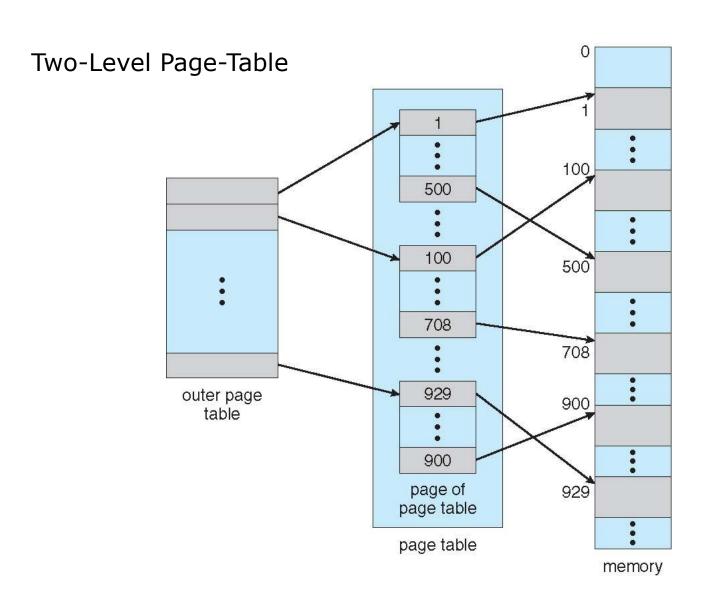
Sayfa Tablosunun Yapısı

- Hierarchical Paging
- Hashed Page Tables
- Inverted Page Tables

Hiyerarşik Sayfa Tabloları

- Break up the logical address space into multiple page tables
- A simple technique is a two-level page table

İki Seviyeli Sayfa Tabloları

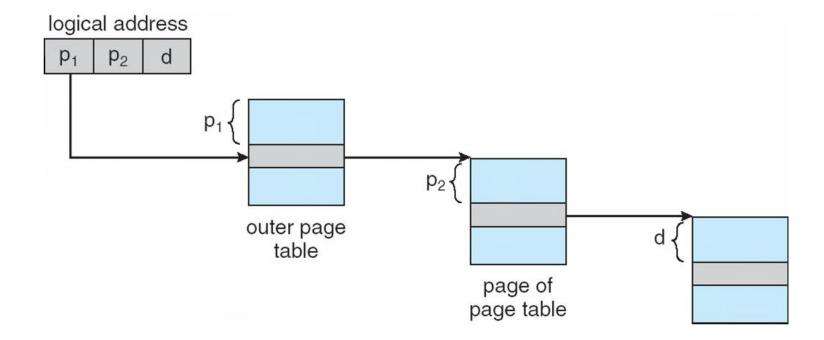
İki Seviyeli Sayfalama Örneği

- A logical address (on 32-bit machine with 1K page size) is divided into:
 - a page number consisting of 22 bits
 - a page offset consisting of 10 bits
- Since the page table is paged, the page number is further divided into:
 - a 12-bit page number
 - a 10-bit page offset
- Thus, a logical address is as follows:

page number		page offset

where p_i is an index intothe outer page table, and p_2 is the displacement within the page of the outer page table

Adres Çevrimi

Üç Seviyeli Sayfalama

Three-level Paging

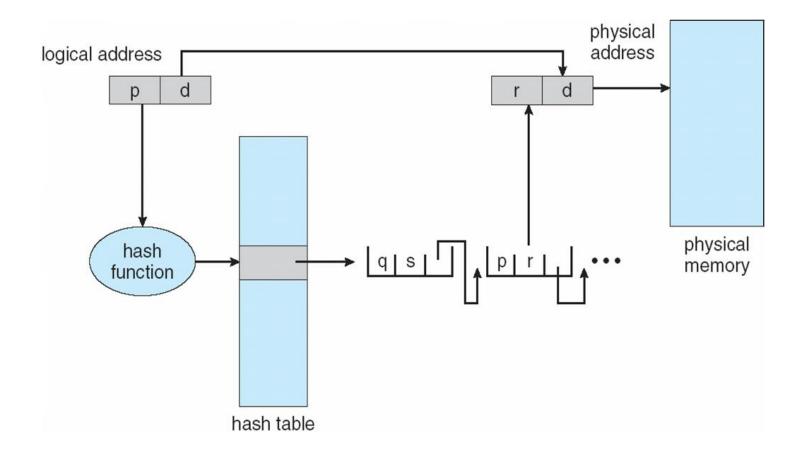
outer page	inner page	offset
p_1	p_2	d
42	10	12

2nd outer page	outer page	inner page	offset
p_1	p_2	p_3	d
32	10	10	12

Hashed Page Tables

- Common in address spaces > 32 bits
- The virtual page number is hashed into a page table.
 - This page table contains a chain of elements hashing to the same location.
- Virtual page numbers are compared in this chain searching for a match.
 - If a match is found, the corresponding physical frame is extracted.

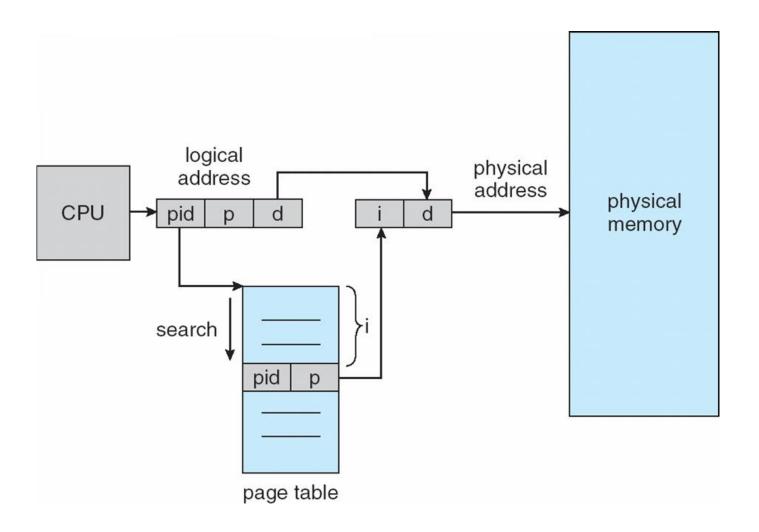
Hashed Page Table

Inverted Page Table

- One entry for each real page of memory.
- Entry consists of the virtual address of the page stored in that real memory location, with information about the process that owns that page.
- Decreases memory needed to store each page table, but increases time needed to search the table when a page reference occurs.
- Use hash table to limit the search to one or at most a few page-table entries.

Inverted Page Table Architecture

Segmentation

- Memory-management scheme that supports user view of memory
- A program is a collection of segments
 - A segment is a logical unit such as:

```
 main program
```

procedure

function

method

object

local variables, global variables

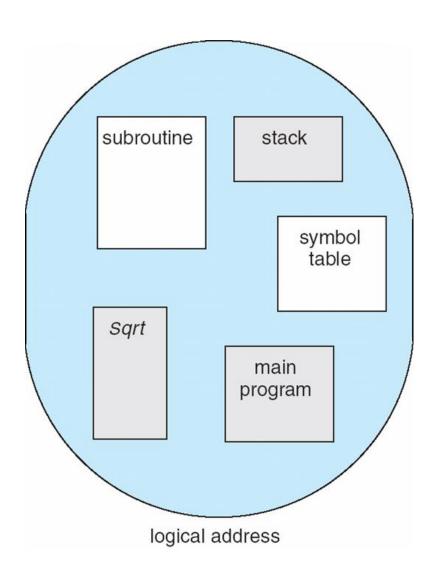
common block

stack

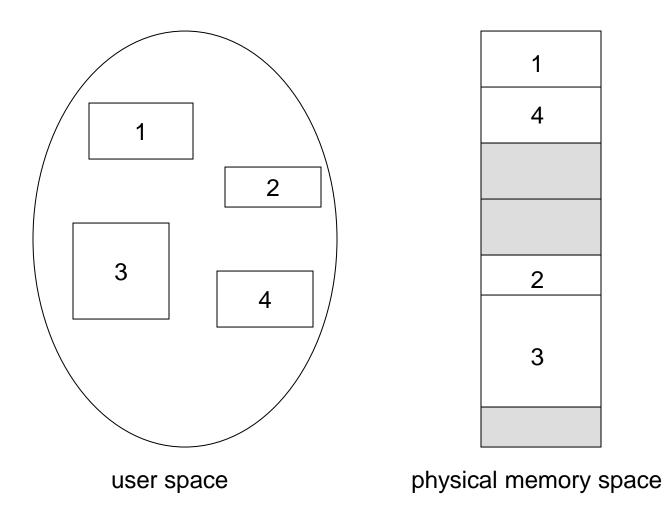
symbol table

arrays

User's View of a Program

Logical View of Segmentation

Segmentation Architecture

Logical address consists of a two tuple:

<segment-number, offset>,

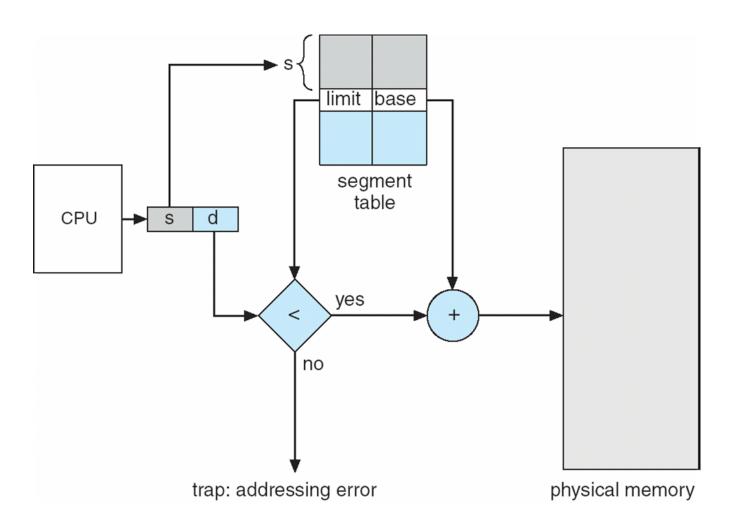
- Segment table maps two-dimensional physical addresses; each table entry has:
 - base contains the starting physical address where the segments reside in memory
 - limit specifies the length of the segment
- Segment-table base register (STBR) points to the segment table's location in memory
- Segment-table length register (STLR) indicates number of segments used by a program;

segment number s is legal if s < STLR

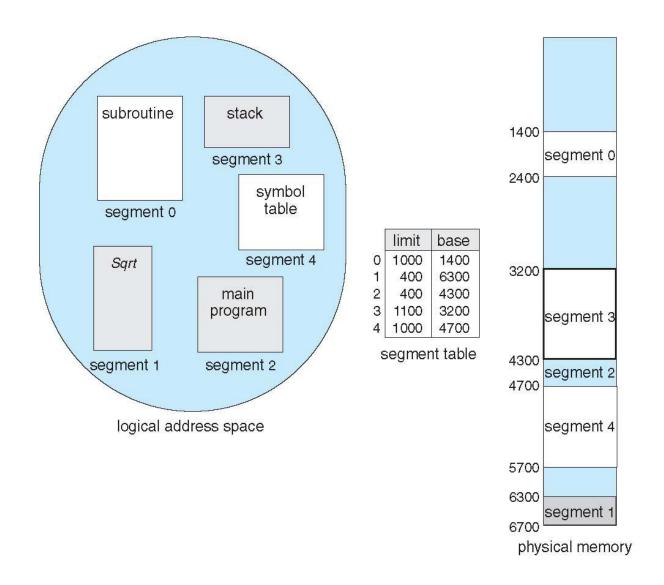
Segmentation Architecture (Cont.)

- Protection
 - With each entry in segment table associate:
 - validation bit = 0 ⇒ illegal segment
 - read/write/execute privileges
- Protection bits associated with segments; code sharing occurs at segment level.
- Since segments vary in length, memory allocation is a dynamic storage-allocation problem.
- A segmentation example is shown in the following diagram.

Segmentation Hardware

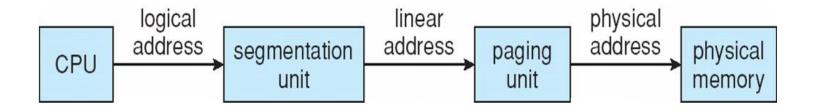
Example of Segmentation

Example: The Intel Pentium

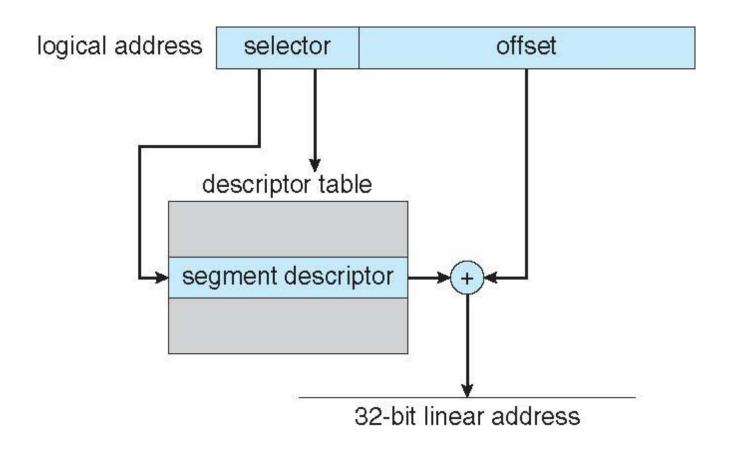
- Supports both segmentation and segmentation with paging
- CPU generates logical address
 - Given to segmentation unit
 - Which produces linear addresses
 - Linear address given to paging unit
 - Which generates physical address in main memory
 - · Paging units form equivalent of MMU

Logical to Physical Address Translation in Pentium

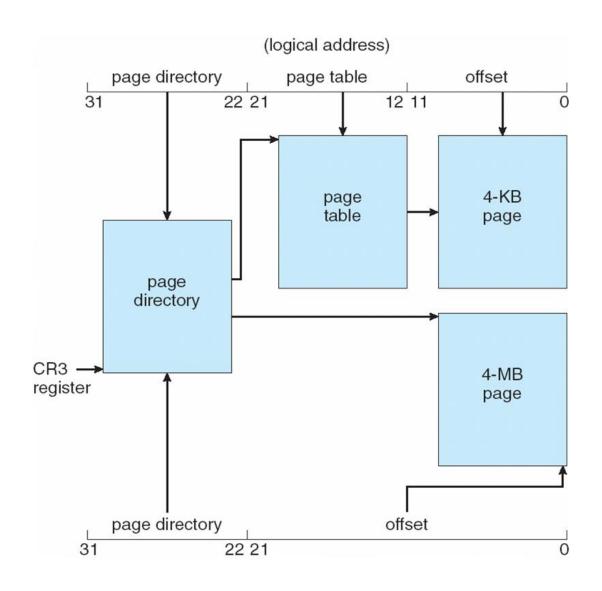

paç	ge number	page offset
p_1	p_2	d
10	10	12

Intel Pentium Segmentation

Pentium Paging Architecture

Linear Address in Linux

Broken into four parts:

global	middle	page	offset
directory	directory	table	

Three-level Paging in Linux

